

KARTA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

NUMER ZESPOŁU

133

KATEGORIA

A

NAZWA ZESPOŁU

Mysłowice

PRZEKAZUJĄCY

PGG S.A. Oddział KWK Mysłowice-Wesoła

WYKONAWCA SPISU

PGG S.A. Oddział KWK Mysłowice-Wesoła

ROK PRZEKAZANIA

2020

MIJSCOWOŚĆ

Mysłowice

GMINA

Mysłowice

POWIAT

Mysłowice

WOJEWÓDZTWO

śląskie

REJON DOKONANEJ EKSPLOATACJI

CHARAKTERYSTYKA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

ZAKRES CHRONOLOGICZNY

1823

–

1947

	DOK. TEKSTOWA	DOK. KARTOGRAFICZNA	SUMA
ILOŚĆ JEDNOSTEK	29	79	128
ILOŚĆ PODJEDNOSTEK	980	103	1083
ILOŚĆ mb	–	–	–
ILOŚĆ SKANÓW	–	–	–

ZAKRES POSIADANEJ DOKUMENTACJI

TEKST: dokumentacja geologiczna i pomiarowa

KARTOGRAFIA: mapy powierzchni; mapy wyrobisk; profile i przekroje geologiczne; inne

Archiwum Państwowe w Katowicach, zesp. Kopalnia Mysłowice w Mysłowicach, sygn. 12/349/0, lata 1872–1945

RYS HISTORYCZNY

ZAKŁAD GÓRNICZY	Mysłowice		
METODA EKSPLOATACJI	podziemna		
PRZEDSIĘBIORCA	PGG S.A. Oddział KWK Mysłowice-Wesoła		
NAZWA ZŁOŻA			
RODZAJ KOPALINY	węgiel kamienny		
NAZWA TG			
NAZWA OG			
ROZPOCZĘCIE EKSPLOATACJI	–	ZAKOŃCZENIE EKSPLOATACJI	–
KONCESJA I WYGASZENIE	–		

Kopalnia prowadziła wydobycie węgla kamiennego głównie w granicach Mysłowic (dzielnice Śródmieście i Janów Miejski), a także na terenie wschodnich dzielnic Katowic (Szopienice i Janów) i na terenie Sosnowca (dzielnica Modrzejów).

W 1837 r. rozpoczęto wydobycie w kopalni „Danzig”, w której udziały posiadał od 1839 r. Franz Winckler. W 1865 r. do kopalni przyłączono pole górnicze Neu Danzig. Odtąd zakład nosił nazwę Konsolidierte Myslowitzgrube. Od 1889 r. kopalnia należała do spółki Kattowitzer AG für Bergbau- und Eisenhüttenbetrieb. W 1937 r. kopalnia została przejęta przez Wspólnotę Interesów Górniczo-Hutniczych, a w 1940 r. przez koncern Hermann Göring Werke. Od 1945 r. zakład należał do Katowickiego ZPW. W 1993 r. została włączona do Katowickiego Holdingu Węglowego S.A. W 2007 r. połączono ją z kopalnią „Wesoła”. W 2015 r. ruch „Mysłowice” został przekazany do Spółki Restrukturyzacji Kopalń S.A., a obiekty zakładu były sukcesywnie likwidowane.

W 1848 r. w kopalni funkcjonowały trzy szyby o głębokości 49 m. W 1872 r. rozpoczęto głębianie szypów wydobywczych „Gustaw”, „Kate” i „Luisa” (o głębokości ok. 75 m). W 1901 r. w kopalni zaczęto stosować podsadzkę hydrauliczną (po raz pierwszy w Europie) oraz wybudowano szyb wentylacyjny „Otto”. W 1911 r. uruchomiono eksploatację na poziomie 620 m. W 1923 r. rozpoczęto budowę szybu „Wschodniego I” (w 1952 r. pogłębionego do poziomu 340 m). W roku 1945 zakończono głębianie szybu „Wschodniego II” do poziomu 340 m, a w 1957 r. pogłębiono go do poziomu 500 m. W 1970 r. szyb „Południowy” osiągnął głębokość 633 m, a w 1980 r. – 715 m.

Maksymalną wielkość produkcji kopalnia osiągnęła w 1979 r. (około 2,8 mln. t).

Bibliografia

1. Główny Instytut Górnictwa, <http://zapadliska.gig.eu/pl/content/kopalnie>, dostęp z dnia 2.09.2020 r.
2. Jaros J., *Słownik historyczny kopalń węgla na ziemiach polskich*, Katowice 1984.
3. Frużyński A., *Kopalnie węgla kamiennego w Polsce*, Łódź 2012.